

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Children

کودکان

لیلا یوسفی

۰۴ اگست ۲۰۱۴

پنهان کردن آزار جنسی کودکان در ایران

حدود دو ماه پس از بازداشت یک ناظم مدرسه ابتدائی پسرانه به اتهام آزار و سوء استفاده جنسی، مسؤولان قضائی از اطلاع رسانی درباره روند پیگیری این پرونده خودداری می کنند. رئیس کل دادگستری تهران در واکنش به سکوت مسؤولان درباره این پرونده اعتراف کرد که در این پرونده ها اصل بر عدم اطلاع رسانی است. او تأکید کرد این پرونده ها باید غیر علنی باشند. در توجیه این تصمیم ادامه داد: سیاست قوه قضائیه و سیاست دینی ما، رسیدگی و مجازات مجرم این پرونده هاست. اما تبیین این موضوع خود اشاعه منکرات را به دنبال دارد، بنابراین موضع ما در رسیدگی این پرونده ها روشن است و حتی صراحت داریم که اگر چنین پرونده هائی در دادگاه مطرح شد دادگاه باید غیر علنی برگزار شود. حمید رضا کفایش زاده، معاون فرهنگی وزیر آموزش و پرورش چندی پیش به تلاشهایی که برای جلوگیری از رسانه ئی شدن خبر آزار جنسی دانش آموزان شده اعتراف کرد و درباره علت آن به روزنامه شهروند گفت:

ما ایرانی ایم و دوست نداریم وقتی یکی دو اتفاق این چنینی در تهران می افتد، در رسانه های خارجی پخش بشود. ظاهراً یکی از علتهای سکوت مسؤولان درباره پرونده های آزار و تجاوز جنسی ناهمخوانی این جرایم با ارزشهای مورد ادعا در یک جامعه اسلامی است. چنان که معاون وزیر آموزش و پرورش هم ترجیح می دهد وانمود کند که کشور ما کشوری اسلامی است و به همین دلیل چنین اتفاقی در ایران کم است. با این احوال، پس از علنی شدن خبر شکایت خانواده های یکی از کودکان، چند خانواده دیگر هم از او شکایت کردند و به نظر می رسد که ابعاد پرونده بسیار گسترده است.

دولت و مسؤولینی که دم از جلوگیری از اشاعه فساد و منکرات می زنند، آیا اعدام در ملاء عام نوعی تجاوز به حقوق کودک نیست؟ آیا اعدام خود کودکان نوعی اشاعه خشونت در جامعه نیست؟

آیا ایرانی و یا مسلمان بودن تأثیری و یا فرقی در رعایت حقوق کودکان به وجود می آورد؟ ازدواج زیر سن قانونی چطور؟ در ایران همواره هیچ آمار رسمی ثبت شده ای مبنی بر کودک آزاری وجود ندارد. همچنین قانون منع تنبیه در مدارس اجراء نمی شود.

موضوع بسیار مهم و قابل بررسی در مطالب بالا سعی و تلاش زیاد برای مخفی نگه داشتن موضوع تجاوز و آزار

جنسی است. این که که قرار است "پرونده های مربوط به منافی عفت، اطلاع رسانی نشود." رک و صریح می خواهند کودکان و خانواده ها را در ناآگاهی و بی خبری نگه دارند. حکومتِ ضد آموزش و علیه کودکان اجازه نمی دهد کودکان حقوق خود را رفته رفته بشناسند و یاد بگیرند چطور از خود مراقبت کنند، چطور از خود دفاع کنند و چطور در هنگام حادثه به راحتی آن را با والدین و اطرافیان خود مطرح کنند. از آنجا که در کشورهای اسلامی به دلیل ایجاد محرومیت های فراوان روحی و عدم آگاهی فساد اخلاقی و خطرات در آن بسیار بیشتر است. آزار جنسی علی رغم گفته های بالا به "یکی دو" و "آنها فقط در تهران ختم نمی شود. اما این که چرا این کودکان به سادگی مورد تجاوز قرار می گیرند؟ دلایل زیادی دارد. اول خود حکومت مقصر اصلی است که در مدارس هیچ گونه آگاهی و آموزشی به کودکان داده نمی شود. دوم خانواده ها هستند که بر مبنای زندگی مذهب زده و ناآگاهی که دارند در این جور مواقع برخورد های بسیار نادرست و بدی را نشان می دهند و سوم بازهم دولت و آموزش و پرورش که علاوه بر این که نتوانسته و یا نمی خواهد محیط امنی را برای بچه ها ایجاد کند، سعی در پنهان کاری هم دارد. حکومت خود تعرض به کودکان را در اغلب مواردی چون ازدواج و سن تکلیف قانونمند می کند. این که "ما ایرانی هستیم" و دوست نداریم این خبر گسترش پیدا کند، توجیهی بسیار مسخره و غیر مسؤولانه ای در قبال جامعه است. از طرفی کودک آزاری اتفاق جدیدی نیست و فقط مربوط به مدارس هم نیست. در همه رشته های ورزشی و باشگاه ها، مساجد، کارگاه ها و در خانواده نقص قوانین حمایت از کودک باعث می شود که روزه روز بیشتر مورد آزار و اذیت قرار بگیرد. عوامل اجتماعی مانند فقر، بیکاری والدین و اعتیاد و به دلایل روانی سبب بروز کودک آزاری می شود.

مهمترین نقص این قوانین قصاص نشدن پدر و جد پدر است که ریشه فقهی دارد و تا چند سال پیش کودک آزاری از جرایم خصوصی شناخته می شد. تنبیه بدنی، ممانعت از تحصیل و به کار گرفتن کودکان برای اعمال خلاف و بهره کشی از کودکان نیز از انواع کودک آزاری محسوب می شوند.

نشریه کودکان مقدمند، شماره ۱۱۶، مرداد ماه [سرطان] ۱۳۹۳